

Як Братчик Канюк перехитрував Братчика Лиса

Джоель Чандлер Гарріс

— Якщо я не помиляюсь, — почав дядечко Римус, — Канюк все стеріг дупло, куди сховався Кролик і звідки він давно вже вискочив. На цьому ми спинились, Джоелю?

Братчик Канюк геть зажурився. Але він обіцяв Лису, що постереже Кролика.

"Що ж, — думає, — почекаю Братчика Лиса, вже якось обману його".

Зирк — вистрибує з лісу Лис із сокирою на плечі.

— Ну, що чути, Братчику Канюче? Братчик Кролик усе там?

— Там, звісно, — відповідає Канюк. — Причаївся — видно, задрімав.

— Ну, вже я його розбуджу, — каже Лис.

Скинув він тут свій піджак, поплював на руки, узяв сокиру. Розмахнувся та як вдарить по дереву — цюк! Щоразу, як вдарить сокира, — цюк! Канюк поряд підстрибує та все примовляє:

— Він там, Братчику Лисе! Він там, він там!

Відлетить від дерева тріска, підскочить Канюк, голову набік, кричить:

— Він там, Братчику Лисе! Я чую, він там!

А Лис знай рубає та й рубає. Вже зовсім мало лишилось рубати, поклав Лис сокиру, щоб подих перевести, раптом бачить — сидить у нього за спиною Канюк, посміхається.

Зметикував Лис, що тут справа нечиста. А Канюк знай торочить:

— Він там, Братчику Лисе! Він там, я бачу його хвостик!

Тут Лис зазирнув у дупло і кричить:

— А ну ж поглянь, Братчику Канюче, що там стирчить? Чи не нога це Братчика Кролика?

Канюк і засунув голову в дупло. А Лис його — хап за шию.

Вже Канюк і крилами лопотів, і борсався — все дарма. Лису зручно було його тримати, він притиснув його до землі, не пускає. Тут Канюк почав благати:

— Відпусти мене, Братчику Лисе! Відпусти, Братчик Кролик — він тут, зовсім близько! Ще зо два разочки вдар сокирою, і він твій!

— А чи не дуриш ти мене, Братчику Канюче?

— Та ні ж бо, він тут, він тут! Відпусти мене до моєї дружиньки, Братчику Лисе! Він тут, Братчику Лисе, він тут!

— А чому ж тоді жмут його хутра тут, на куші ожини, — каже Братчик Лис, — а прийшов він з іншого боку!

Тоді Канюк розповів, як усе було.

— Скільки живу, ще такого пройдисвіта не бачив, Братчику Лисе, — сказав Канюк.

А Лис на те:

— Все одно тобі відповідати за нього, Братчику Канюче. Коли я пішов, Братчик

Кролик був у дуплі, а ти залишився його стерегти. Повертаюсь — ти тут, а Братчика Кролика й слід прохолов. Доведеться мені підсмажити тебе замість Кролика, Братчику Канюче.

— Якщо ти кинеш мене у вогонь, я полечу, Братчику Лисе, — каже Канюк.

— А я спершу вдарю тебе об землю, Братчику Канюче.

Так сказав Лис, схопив Канюка за хвіст, розмахнувся... А пір'я вирвалося з хвоста, і Канюк полетів вгору.

Летить і гукає:

— Дякую, що дав мені розігнатися, Братчику Лисе! Дякую тобі за це!

І полетів собі геть. А Лис лише зубами заскреготав від досади.

— А що сталося з Кроликом, дядечку Римусе?

— Та не переймайся ти Братчиком Кроликом, друже. Я все тобі про нього розповім.